

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 16Co/20/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818203033
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Prikrýlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3818203033.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Prikrýlovej a členiek senátu JUDr. Ivety Záleskej a JUDr. Ivice Čelkovej v právnej veci žalobcu: O. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. X/X, XXX XX P., právne zastúpený Mgr. Petrou Hrubovou, advokátkou, so sídlom Mierové námestie 93, 019 01 Ilava, proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, IČO: 00 166 073, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalovaného proti medzitýmnemu rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 13C/17/2018-77 zo dňa 20. decembra 2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd medzitýmny rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. **p o t v r d z u j e .**

Odvolací súd medzitýmny rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. **z r u š u j e .**

Žalobcovi sa proti žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie medzitýmny rozsudkom č. k. 13C/17/2018-77 výrokom I. určil, že nárok žalobcu je čo do základu o náhradu škody a nemajetkovej ujmy daný a výrokom II. určil, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s poukazom na článok 46 ods. 3, článok 19 ods. 2, článok 51 ods. 2, článok 144, článok 154c Ústavy Slovenskej republiky, článok 5 ods. 1, 5 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, § 4 ods. 1, § 5 ods. 1, § 8 ods. 5, § 9 ods. 1, § 19 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, § 11, § 13 ods. 1, 2, 3, Občianskeho zákonníka, § 255 ods. 1, § 262 ods. 2 CSP. V odôvodnení rozhodnutia uviedol súd prvej inštancie že, žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu domáhal proti žalovanému náhrady škody a nemajetkovej ujmy. Žalobca k veci uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 3T/148/2014 zo dňa 13.02.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín č. k. 2To/59/2015 bol oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Prievidza č. k. 1Pv523/14/3307 zo dňa 21.10.2014 z dôvodu, že nebolo preukázané, že žalobca spáchal skutok, za ktorý bol obžalovaný. Do väzby bol žalobca vzatý uznesením Okresného súdu Prievidza č. k. 0TP/50/2014 zo dňa 13.07.2014. Podanú sťažnosť Krajský súd v Trenčíne uznesením sp. zn. 23Tpo/49/2014 zo dňa 28.07.2014 zamietol. Na základe uvedených skutočností bolo zasiahnuté do súkromného a rodinného života žalobcu tým, že bol odlúčený od družky a maloletej dcéry. V čase vzatia do väzby bol žalobca podľa jeho vyjadrenia zamestnaný ako robotník u R. L. BS H., A.: XX XXX XXX s mesačným príjmom 750,- eur v čistom. Po vzatí do väzby dcéra spolu s družkou ostali bez príjmu. Na základe uvedených skutočností adresoval žalobca žiadosť zo dňa 19.04.2017 na Ministerstvo

spravodlivosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody na čo mu žalovaný listom zo dňa 11.10.2017 oznámil, že nárok na náhradu škody mu nevznikol, nakoľko si väzbu zavinil sám svojim predchádzajúcim životom. Podľa názoru žalobcu nie je možné vziať nikoho do väzby s odôvodnením, ako to uviedol žalovaný vo svojej odpovedi. Súd prvej inštancie mal v konaní preukázané, že potom čo žalobca bol právoplatne dňa 15.12.2015 spod obžaloby oslobodený, tak v zákonnej lehote v zmysle § 15 a nasl. zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci adresoval žiadosť zo dňa 19.04.2017 na Ministerstvo spravodlivosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody na čo mu žalovaný listom zo dňa 11.10.2017 oznámil, že nárok na náhradu škody mu nevznikol, nakoľko si väzbu zavinil sám svojim predchádzajúcim životom. Súd prvej inštancie uviedol, že čo sa týka naplnenia podmienok zodpovednosti v danom prípade je splnená podmienka subjektu, t. j. orgánu štátu (orgán činný v trestnom konaní a súd), ktorý vydal rozhodnutie (uznesenie o vznesení obvinenia a uznesenie o vzatí do väzby), čím prejavil svoje oprávnenie a povinnosť rozhodovacieho charakteru, uplatňované pri ochrane porušených alebo ohrozených subjektívnych práv jednotlivcov, fyzických alebo právnických osôb. Uznesenie o vznesení obvinenia a uznesenie o vzatí do väzby vydané orgánom činným v trestnom konaní (policajtom - vyšetrovateľom) a súdom spôsobili žalobcovi škodu spočívajúcu v zásahu do základných ľudských práv a slobôd, súkromného, rodinného a pracovného života. Na základe vyššie uvedeného súd prvej inštancie považoval uznesenie vyšetrovateľa Obvodného oddelenia policajného zboru Handlová o začatí trestného stíhania ČVS: ORP-841/HA-PD-2014 zo dňa 01.07.2014, uznesenie o vznesení obvinenia ČVS:ORP-841/HA-PD-2014 zo dňa 10.07.2014 a uznesenie Okresného súdu Prievidza č. k. OTP/50/2014 zo dňa 13.07.2014 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23Tpo/49/2014 zo dňa 28.07.2014 za nezákonné rozhodnutie, ktorým bola žalobcovi spôsobená škoda a nemajetková ujma. Potom pred súdom neobstojí tvrdenie žalovaného, že nárok v danom prípade na náhradu nemajetkovej ujmy a náhradu škody nie je daný, pretože žalobca bol 3 x priestupkovo riešený, 8 x súdne trestaný za majetkovú trestnú činnosť a v čase vzatia do väzby bolo voči nemu vedené ďalšie trestné stíhanie v štádiu po podaní obžaloby za majetkovú trestnú činnosť, a teda, že väzbu si žalobca zapríčinil sám. Súd prvej inštancie mal za to, že väzba predstavuje krajné a výnimočné opatrenie (ultima ratio), ktorého dôvodnosť nemôže vyplývať zo žalobcovej nepriaznivej minulosti. Navyše výsledky trestného konania ukázali, že v danom prípade žalobca nespáchal skutok, ktorý sa mu v obžalobe dával za vinu, čím podozrenie zo spáchania trestného činu sa nepotvrdilo, žalobca bol spod obžaloby oslobodený a vyšla tak najavo nezákonnosť rozhodnutia o vzatí do väzby. Súd prvej inštancie mal vzhľadom na vyššie konštatovanú nezákonnosť zásahu do osobnostných práv žalobcu a v zákonnej lehote uplatnený nárok na predbežné prerokovanie na príslušnom orgáne za to, že nárok žalobcu je čo do základu náhrady škody a nemajetkovej ujmy daný v celom rozsahu. V ďalšej fáze konania pri rozhodovaní o výške náhrady škody a nemajetkovej ujmy žalobcu súd prvej inštancie bude vychádzať zo skutočnosti, že zodpovednostným subjektom je Slovenská republika, ktorá zodpovedá aj za odškodnenie podľa článku 5 ods. 5 Dohovoru za predpokladu, že tieto boli nezákonné, čo sa v danom konaní preukázalo. Pri rozhodovaní o výške odškodnenia žalobcu súd prvej inštancie bude postupovať okrem iného v zmysle rozhodnutia ESĽP vo veci R. proti K., sťažnosť č. 9647/02 a prihliadať na povahu trestnej veci, celkovú dĺžku obmedzenia osobnej slobody a následky v osobnej sfére žalobcu, čo bude aj predmetom dokazovania, na základe ktorého súd prvej inštancie ustáli výšku nárokov žalobcu na náhradu škody a náhradu vzniku nemajetkovej ujmy. Súd prvej inštancie úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania, ktoré predstavujú v rozsahu jeho čistého úspechu v konaní 100 %.

2. Proti rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktoré odôvodnil s poukazom na § 365 ods. 1 písm. b), d), f), h) CSP. Uviedol, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v takom rozsahu, že bolo možné rozhodnúť o celej prejednávanej veci čo je v priamom rozpore s požiadavkou účelnosti a so zásadou hospodárnosti súdneho konania. Je toho názoru, že vydanie medzitýmneho rozsudku zapríčiní bezdôvodné navyšovanie trov konania, a to nemožno považovať za postup rešpektujúci požiadavku účelnosti ako ani princíp procesnej ekonómie. Pre posúdenie miery zavinenia obvineného na uvalení väzby je pritom rozhodujúci zistený skutkový stav a konanie obvineného v čase pred rozhodnutím o väzbe. Neskôr vykonané dôkazy a novo zistené skutočnosti, ktoré v konečnom dôsledku vedú k prepusteniu z väzby, prípadne i oslobodeniu spod obžaloby, nemôžu mať vplyv na hodnotenie stavu veci v čase rozhodnutia o väzbe. Žalovaný uviedol, že pokiaľ ide o majetkovú trestnú činnosť je žalobca recidivistom, čo je nepochybne dostatočným základom pre dôvodnú obavu z pokračovania v trestnej činnosti, a tým aj dôvod väzby podľa § 71

ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Ak ani také závažné skutočnosti predchádzajúce rozhodovaniu o väzbe žalobcu, na ktoré vo svojom vyjadrení žalovaný poukázal, nemajú predstavovať také konanie žalobcu, ktoré odôvodňovalo obavu, že bude pokračovať v trestnej činnosti, je otázkou za akých okolností vôbec by mali súdy § 8 ods. 6 písm. a) zák. č. 514/2003 Z. z. aplikovať. Súd prvej inštancie sa absolútne nevysporiadal v rozsudku s rozhodnutiami Krajského súdu v Trenčíne a argumentáciou v nich uvedenou. Ak mal súd prvej inštancie za to, že je potrebné sa od právneho názoru Krajského súdu v Trenčíne odchyliť, bolo jeho povinnosťou to vo svojom rozsudku adekvátne a do dôsledkov odôvodniť. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady práva na spravodlivé súdne konanie. Vo vzťahu k preukázaniu vzniku nároku žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy však pred súdom prvej inštancie nebol vykonaný iný dôkaz ako výsluch žalobcu, ktorý pre preukázanie vzniku nemajetkovej ujmy nemôže v žiadnom prípade byť dostačujúci, keďže práve žalobca je osobou, ktorá má ekonomický záujem na výsledku sporu. Žalobca náhradu nemajetkovej ujmy nepreukázal a nepreukázal ani, že v čase vzatia do väzby bol zamestnaný vo firme R. L. - BS - H., tak ako to tvrdil. Z uznesenia o vzatí do väzby vyplýva, že žalobca bol v čase vzatia do väzby nezamestnaný. Uvedené vyplýva aj zo zápisnice o výsluchu obvineného zo dňa 10.07.2014, pričom správnosť údajov uvedených v zápisnici žalobca potvrdil svojim podpisom. Podľa zápisnice z výsluchu obvineného mal byť posledným zamestnávateľom žalobcu „C. P.“, pričom žalobca ani počas výsluchu nezrejmil a nevysvetlil situáciu ohľadom tohto, či v čase vzatia do väzby bol vôbec zamestnaný a uvedené ani nepreukázal. Súd prvej inštancie rozhodol len o základe nároku, ešte nie je zrejmé aká suma, a či vôbec bude žalobcovi priznaná, a teda je predčasné rozhodnúť o tom, že žalobca je voči žalovanému úspešnejšou stranou sporu, a je teda predčasné priznať mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalovaný navrhol aby medzitimný rozsudok zmenil a žalobu v celom rozsahu zamietol alebo aby medzitimný rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 18.01.2019. Uviedol, že sa nestotožňuje s názorom žalobcu. Má za to, že súd vo veci správne rozhodol a bol oprávnený rozhodnúť medzitimným rozsudkom. Žalovaný na pojednávaní dňa 06.12.2018 uviedol, že je ochotný znížiť svoj požadovaný nárok v rámci odškodnenia a je ochotný sa mimosúdne dohodnúť. Po doručení rozsudku žalobca kontaktoval žalovaného s návrhom na mimosúdne usporiadanie. Do dnešného dňa žalobca odpoveď na jeho návrh nedostal. Žalobca má za to, že súd vec správne posúdil. Uviedol, že väzba bola nezákonná, spáchanie skutku od začiatku popieral a s väzbou nesúhlasil. Do väzby bol vzatý len na základe toho, že bol v minulosti trestne stíhaný. Súd i napriek tomu, že pochyboval o pravdivosti kľúčovej svedeckej výpovede zobral žalobcu do väzby. Rozhodnutia Krajského súdu Trenčín z roku 2014, na ktoré poukázal žalovaný sú prekonané rozhodnutím Krajského súdu Žilina sp. zn. 10Co/141/2018 zo dňa 27.09.2018, ktorý jednoznačne poukázal, že oslobodzujúci rozsudok je kritériom pre kvalifikovanie nezákonnej väzby. Uvedené podporuje aj rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 7Co/2/2017 zo dňa 22.02.2017 ako aj stanovisko Najvyššieho súdu SR v uznesení sp. zn. 1Cdo/68/2010 zo dňa 29.02.2012. Žalobca uviedol, že to že bol v minulosti súdne trestaný nezakladá, že ho môže niekto bez relevantných dôkazov obviňovať a vziať do väzby. Uviedol, že skutok nespáchal a nebol dôvod držania vo väzbe. Z uvedených dôvodov je žalobca toho názoru, že má nárok na náhradu škody aj nemajetkovej ujmy. Skutkový stav bol pre účely medzitimného rozsudku riadne zistený, nakoľko ho ani žalovaný v konaní nenamietal. Žalovaný nespochybnil, že väzbou nebolo zasiahnuté do rodinného a súkromného života žalobcu, tým sa tieto tvrdenia žalobcu stali nespornými. Ohľadom trov konania má žalobca za to, že súd rozhodol správne. Navrhol rozsudok potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi.

4. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že medzitimný rozsudok súdu prvej inštancie je v napadnutej časti vecne správny. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď v danej veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

5. K procesnému postupu odvolacieho súdu, ktorý prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 219 ods. 1 a 3 CSP, miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Trenčíne a na webovej stránke Krajského súdu v Trenčíne v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, dňa 6.12.2019, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku odvolacím súdom.

6. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie dostatočným spôsobom, zaoberal sa tvrdeniami a dôkazmi strán sporu a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver vo vzťahu k nároku žalobcu čo do jeho základu o náhradu škody a nemajetkovej ujmy s poukazom na ním citované zákonné ustanovenia.

7. Primárne odvolací súd uvádza, že základom jeho rozhodnutia vo vzťahu k odvolacím dôvodom žalovaného je aplikácia ustanovenia § 387 ods. 2 CSP, pretože sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku súdom prvej inštancie. Na zdôraznenie správnosti tak skutkových ako aj právnych záverov vyjadrených v napadnutom rozsudku uvádza, že napadnutý rozsudok má všetky náležitosti riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Súd prvej inštancie sa jasným, zrozumiteľným spôsobom vyjadril k uplatnenému žalobcovmu nároku, ako aj k použitej obrane žalovaného, uviedol z akých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil. Z titulu aplikácie ustanovenia § 387 ods. 2 CSP, odvolací súd nie je povinný vo vzťahu k odvolacím dôvodom opätovne zopakovať tie skutkové a právne závery, ktoré už vyjadril v napadnutom rozhodnutí súd prvej inštancie a s ktorými sa odvolací súd stotožňuje, keď je postačujúce na ne len odkázať (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 350/09, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 170/ 2005).

8. Odvolacie dôvody prezentované žalovaným v odvolaní nemajú oporu v zistenom skutkovom stave ani v právnom posúdení veci súdom prvej inštancie.

9. Žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie preukázal vznik nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy čo do základu. Až pri dokazovaní oprávnenosti žalovanej výšky náhrady škody a nemajetkovej ujmy uplatnenej predmetnou žalobou bude možné zohľadniť povahu trestnej veci, celkovú dĺžku obmedzenia osobnej slobody ako aj následky v osobnej sfére žalovaného. Tak isto sa súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí o výške uplatnenej náhrady škody vysporiada s námietkami žalovaného o nepreukázaní uplatnenej výšky žalovanej sumy.

10. Rozsudkom sa má rozhodnúť o celej prejednávanej veci a vyčerpať celý predmet konania, čo je prejavom hospodárnosti konania. Výnimkou je čiastočný rozsudok a medzitémny rozsudok. Predpokladom vydania medzitémneho rozsudku je jeho účelnosť. Vydanie medzitémneho rozsudku bude možné spravidla vtedy, keď sa javí byť účelné v prvom rade ustálenie otázky opodstatnenosti uplatneného nároku. Základom prejednávanej veci, o ktorom môže súd rozhodnúť medzitémnym rozsudkom, treba spraviť považovať všetky sporné otázky vyplývajúce z uplatňovaného nároku, ktoré musí posúdiť, ak má súd o veci rozhodnúť, s výnimkou výšky nároku. Otázky, ktoré sa týkajú základu nároku, možno totiž riešiť len v medzitémnom rozsudku. Ak sa tak nestane, je vylúčené, aby na ne súd prihliadol v ďalšom konaní pri rozhodovaní o výške nároku. Skutočnosť, že súd rozhoduje len o základe prejednávanej veci, je potrebné výslovne vyjadriť nielen v záhlaví rozsudku, ale predovšetkým v jeho výroku. V prípade medzitémneho rozsudku sa o výške nároku a o náhrade trov konania bude rozhodovať až v konečnom rozsudku.

11. Odvolací súd sa stotožnil s postupom súdu prvej inštancie, keď v predmetnej veci rozhodol o nároku medzitémnym rozsudkom.

12. Za vecne správny však nepovažoval odvolací súd výrok o náhrade trov konania, keď súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP žalobcovi ako strane 100 % úspešnej v spore priznal proti žalovanému ako neúspešnej strane sporu náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Medzitémnym rozsudkom sa konanie nekončí a preto neexistoval dôvod na rozhodovanie o nároku na náhradu trov konania.

13. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý medzitémny rozsudok ako vecne správny vo výroku I. podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP účinného od 01.07.2016 potvrdil, pričom v podrobnostiach odkazuje na jeho odôvodnenie. Výrok II. o nároku na náhradu trov konania odvolací súd podľa § 389 ods. 1 písm. d/ CSP zrušil, nakoľko neexistovali dôvody na jeho rozhodnutie.

14. Odvolací súd má za to, že žalovaný ani v odvolacom konaní neuviedol žiadne tvrdenia, ktorými sa súd prvej inštancie nebol zaoberal a riadne ich neodôvodnil. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne

posúdil. Odvolací súd nad rámec svojho odôvodnenia uvádza, že namietané skutočnosti zo strany žalovaného je možné zohľadniť pri rozhodovaní ohľadne uplatnenej výšky náhrady škody a nemajetkovej ujmy.

15. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Úspešnému žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

16. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP):

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).